

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De utallige Forslag til Krisens Bekæmpelse, der til Dels er fremsat og til Dels gennemført, har i Almindelighed været præget af ensidige Hensyn og Ufuldkommenhed.

Opgaven maa være at pege paa Foranstaltninger, der kan gøre Hovederhvervet rentabelt, samtidig med at der skabes økonomisk Basis for Arbejde og Fortjeneste, uden at gaa nogen for nær og uden at anvende indviklede og kostbare Metoder.

Nærværende Forslag er bygget paa praktiske Iagttagelser og efter Principper, som Verdens førende Økonomer er Talsmænd for.

Forslaget gaar ud paa at fastlægge en Sterlingkurs, der saa vidt muligt til enhver Tid betinger 5 pCts Rentabilitet i Landbruget.

Der udfindes et Indekstal, som giver Udtryk for Landbrugets Eksportpriser, som disse maa være for at opnaa fornævnte Forrentningsevne.

Indekstallet i Lovforslaget er baseret paa 25 pCt. af henholdsvis Korn-, Smør- og Baconværdi, 15 pCt. paa Kød og ca. 10 pCt. paa Værdien af Æg.

En saadan Lov vilde bevirke, at Værdien af Løn og anden Indkomst bliver konjunkturbestemt, og enhver Samfundsborger vil faa sin Løn i Forhold til Nationens Indtjeningsmuligheder.

Om Forholdet mellem de enkeltes „Løn“ er det rette, er en Sag for sig og uden Betydning i denne Forbindelse.

Hovedsagen er, at det fundamentale bringes i Orden, før der bygges videre.

Arbejderne maa overbevises om, at en saadan Lov giver reel Basis for Arbejde og Fortjeneste, og at deres Bidrag til at opnaa økonomisk Ligevægt bliver mindst ved at benytte valutariske Midler.

Paa Grundlag af nøjagtige Udregninger er det fastslaaet, at en Stigning i Vekselskurserne paa 40 pCt. kun betyder en Merudgift paa ca. 10 pCt. for et Normalbudget paa 3 000 Kr.

Formueejerne vil sikkert indse, at det er bedre at tjene en Kapital i mindre Kroner fremfor at sætte den til i store.

Efterhaanden som den almindelige Vel-

stand, som Følge af en Indstilling efter disse Principper, stiger, vil Kronen sikkert igen vandre mod den oprindelige Guldværdi, uden at nogen af den Grund faar ringere Købeevne — tværtimod. Formaålet maa være, at Pengene faar den Plads, der tilkommer dem som Samfundets Tjener, og ikke, som Tilfældet er nu, som en streng Herre.

Landbruget er der sikkert ingen, der vil misunde, naar man ved, at en Gennemsnitslandmand, ud over en meget beskedent Driftslederløn, kun vil faa til Forrentning af Værdierne.

I denne Forbindelse kan det nævnes, at Smørprisen skal op paa 4 Kr. pr. kg. og andre Produkter i tilsvarende Pris, for at en Husmand med 12 Tdr. Land kan opnaa en Timebetaling paa 80 Øre.

Det store Flertal af Landmænd vil imidlertid under de forhaandenværende Omstændigheder være tilfreds med at kunne bevare Hjem og Bedrift, og Priserne, der er regnet med, vil absolut være Minimum for, at dette kan blive Tilfældet.

Vor Stilling over for Udlandet og da særlig England vil med en saadan Lovgivning være den stærkest mulige, idet Prisniveauet for Landbrugsprodukter ikke vil overstige det, der er nødvendigt, for at Landmændene kan eksistere.

Der bliver ikke Tale om særlige Konkurrencemuligheder paa det engelske Marked, ej heller Mulighed for Prisopskruning paa Hjemmemarkedet, idet Kronens Værdi automatisk vil stige i Tilfælde af højere Eksportpriser. Den forøgede Produktionskraft, som vil blive Følgen, maa i videst mulig Udstrækning indstilles paa at erstatte Produkter, som nu indføres fra Lande, der ikke køber hos os, og vi bliver i endnu højere Grad i Stand til at påvirke det venskabelige Forhold over for England i heldig Retning.

Hovederhvervets Rentabilitet og økonomisk Ligevægt Erhvervene imellem er saa afgørende vigtigt ogsaa for Beskæftigelsen, at vi, om det er fornødent, paa Forhaand maa garantere England, at vore Eksportmængder ikke forøges.